

Koorvenster

Jaargang 16. No. 4. Oktober 2011.

Clubblad van het Ulfts Gemengd Koor

Verschijnt 4x per jaar

Bestuur:
 Voorzitter: Stef Hermsen 0315-686250
 Secretaris: Maria Ketelaar 0315-328498
 E-mail: mariaketelaar@live.nl
 Penningmeester: Stien Liebrand 0315-684266
 Activiteiten: Frans van Hal 0315-684959
 Truus Frazer 0315-630989
 Dirigent: Gerard Rutjes 0481-461352
 Organist/Pianist: Henk Bennink 0315-681703

Repetitieavond: 's Maandags van 20.00-22.00 uur.
 Repetitielokaal: Zaal "De ni'je Hemel"
 F.B.Deurvorststraat 6/1 Ulft 0315-685898
 Afmeldadres: Maria Ketelaar 0315-328498

Afmelden: 's Maandags tussen 17.00 en 18.00 uur

Muziekadviescommissie:
 Dirigent: Gerard Rutjes 0481-461352
 Bibliothecharis: Marion Leijzer 0315-329306
 Hermien Koster 0315-683183
 Leo Bussink 0315-681922
 Frans van Hal 0315-684959

Kledingcommissie: Truus Frazer 0315-630989
 Thea Mecking 0315-681067
 Wies te Pas 0315-683124

Redactie: Stef Hermsen 0315-686250
 Leny van de Kamp 0315-686612
 Anton Visser 0315-686680
 Fenna Spier 0315-325061
 Eindredactie: Alois Mecking 0315-681067
 Redactieadres: Koopsbroeck 23
 7095 CP De Heurne
 E-mail: alois.mecking@hetnet.nl

Contributie: € 8,50 per maand.

Banknummer: RABO-bank 36 38 01 235

Website: www.ulftsgemengdkoor.nl

E-mail: info@ulftsgemengdkoor.nl

Concert- en activiteitenagenda

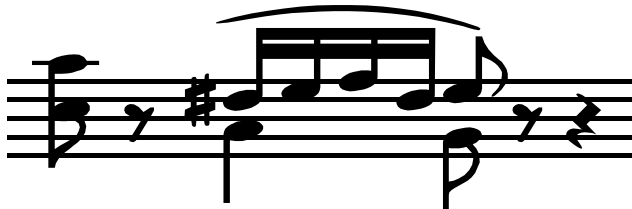
2011

Zo. 18 dec. Kerstconcert St. Antoniuskerk.
Aanvang: 16.30 uur.

Ma. 19 dec. Maandag 19 december kerstviering verzorgen
K.V.U (katholieke Vrouwenvereniging Ulft)
Aanvang: 20.00 uur

2012

Ma. 2 jan. Nieuwjaarsreceptie met hulding van leden die in
2011 een jubileum vierden.
Nico Wissing 40 jaar lid.
Jacques van Dijk 12 ½ jaar lid.
Organisatie door de tenoren.

*Het volgende Koorvenster verschijnt op ma. 19 december 2011.
Oplossingen van puzzels en bijdragen voor het volgende nummer
dienen uiterlijk ma. 5 december 2011 te worden ingeleverd.*

Van de redactie

Ja, dan word je door een charmante dame gevraagd of je de open gevallen plaats van Wilma Migchelbrink in de redactie in wilt nemen. Het kost maar weinig tijd; 5 minuutjes vergaderen, de taken verdelen, zij doen de interviews enz. Zeg daar dan maar eens nee tegen. Een week later, als het bekend is dat je ja hebt gezegd, word je gevraagd om even het voorwoord te schrijven. Daar zit je dan. Om inspiratie op te doen alle oude Koorvensters er maar eens bij gehaald en gekeken wat er in het verleden zoal als voorwoord geschreven is.

De vakantie is al weer een tijdje voorbij. We zijn heel hard aan het repeteren met het Weihnachts-Oratorium van Heinrich Fidelis Müller.

Tussendoor hebben we gerepeteerd voor het miniconcert ter gelegenheid van het 40-jarig huwelijk van Stef en Nardie, dat we samen met het kerkkoor van Gendringen hebben uitgevoerd. Het is een heel fijn concert geworden mede door de hele mooie akoestiek van de Gendringse kerk.

Ook hebben we de Woord- en Communieviering in Etten met onze zang opgeluisterd met de "Missa brevis" van Joseph Haydn. Het was een fijne dienst.

Het lijkt nog een hele tijd weg, maar voor je het weet is het weer Sinterklaas en Kerstmis. Altijd een fijne tijd van het jaar. Ik hoop dat we een hele fijne uitvoering van het Weihnachts-Oratorium zullen hebben samen met de musici.

Wilma nog bedankt voor het werk dat je voor de redactie hebt verricht.

Anton

Van de voorzitter

Het nieuwe seizoen 2011/2012 is alweer twee maanden oud en het koor heeft al weer twee optredens achter de rug. Allereerst het 'Miniconcert' in de Martinuskerk te Gendringen.

Een prachtig concert, dat vonden Nardie en ik en wij bedanken hierbij iedereen die meegewerkt heeft aan het concert. Het was voor ons een onvergetelijke start van een mooi feest. Wij kregen talloze complimenten van de bezoekers over de kwaliteit en het hoge niveau van het concert. Er werd duidelijk met plezier gezongen door de beide koren en Mariëtte met haar muzikale intermezzo mocht er ook zijn. En dan het slot 'Asithi amen' indrukwekkend.

De volgende morgen, zondag 4 september heeft het UGK tijdens de woord- en communie dienst in de Martinus kerk te Etten gezongen. Ook dat is goed verlopen, verderop in dit Koorvenster is hier ook een verslag van te lezen.

Het bestuur is op dit moment, naast de voorbereidingen van het kerstconcert, druk bezig met het opzetten van de agenda van het jaar 2012. Een aantal zaken zoals een feestavond, fietstocht, staan al vast en we hebben met Alard afgesproken dat wij in 2012 ook weer een concert 'UGK in de Hemel' (2) gaan geven, met dezelfde opzet als het eerste concert 'UGK in de Hemel' van dit voorjaar. Daarnaast zijn we ver gevorderd om met het koor Mispag uit Nieuwveen hier samen een concert te geven. Wanneer alles rond is komen we hier op terug.

Het is voor het bestuur best moeilijk om een concert elders te organiseren Als iemand een idee heeft om ergens te zingen in een andere plaats, of net over de grens mag ook, laat het dan weten aan het bestuur. Want de ervaring leert, als men de juiste mensen kent, het opzetten van een uitwisseling of een concert de meeste kans van slagen heeft.

Dan nu iets anders. Als je naar de organisatieopbouw van ons koor kijkt heb je als eerste het bestuur, de dirigent (Gerard Rutjes) en de begeleiding (Henk Bennink).

De "sjouwers" aan het werk

Daaronder de muziekcommissie en de redactie van het Koorvenster en als laatste een groepje zonder naam.

Je zou ze de "sjouwers" kunnen noemen. Zij zorgden ervoor dat de piano op de plaats kwam en ook weer terug, de tafels en stoelen en zelfs een koelkast op het eindpunt van de fietstocht kwamen.

Daarvoor heel, heel hartelijk bedankt.

Aan alle leden van ons koor zou ik willen zeggen: help waar je kunt als er een beroep op je gedaan wordt, zodat niet altijd dezelfde kleine groep de kar trekt. We zijn met zijn allen verantwoordelijk voor het reilen en zeilen van ons koor.

Stef, voorzitter

SMALLTALK

Laten we nog even mijmeren over dat leuke muzikale weekend van 3 en 4 september. Het idee van Stef om met het beide koren waar hij voorzitter van is samen een concert te geven is een gouden formule gebleken. Op een dergelijk moment merk je als dirigent hoe enthousiast en gedreven een koor kan zijn. Bij bijzondere gelegenheden is er altijd een extra “drive” aanwezig bij iedereen en die zorgt er mede voor, dat er goed gepresteerd wordt. Zo ook deze zaterdagmiddag. De maandag ervoor had ik bij de gezamenlijke repetitie al het gevoel dat het wel eens heel mooi kon worden.

Het is uiteindelijk een heel leuk concert geworden, waar iedereen heel tevreden over was, Stef zelf het meeste natuurlijk. Het programma zat ook leuk in elkaar en mede dankzij de inzet van iedereen is dit een dergelijk geslaagd geheel geworden.

De dag daarna waren we al weer vroeg in Etten waar we ook heel verdienstelijk de woord- en communiedienst hebben opgeluisterd met mooie muziek. Ook hier is door de koorleden die aanwezig waren een grote inzet getoond. Dank aan al de heren die hebben geholpen bij het vervoer van de piano.

En nu zijn we al weer een tijdje bezig met de voorbereiding van ons kerstconcert. Een compliment aan u allen is zeker op zijn plaats, want er is hard gewerkt met als resultaat dat we alle koorwerken “in de grondverf” hebben staan. Dat is een groot voordeel, omdat we nu veel tijd kunnen besteden aan de afwerking. Ik verheug me al op de samenwerking met het ensemble, want dat zal zeker een extra dimensie geven aan deze uitvoering. Voordat we met het kerstoratorium beginnen, zullen we enkele adventsliederen zingen, die we in Zwillbrock ook hebben gezongen. Zo snijdt het mes aan twee kanten, want in Ulft hebben we deze werken nog niet uitgevoerd en hebben we niet zoveel tijd nodig om ze weer in te studeren. Ik ben blij dat u de muziek van het oratorium zo mooi vindt, want dat vergemakkelijkt het instuderen aanzienlijk.

De "Smalltalk" is deze keer ook een echte “small talk”, want ik was helemaal vergeten dat ik deze nog moest maken en ik zit nu op dinsdagavond om 23.30 uur dit stuk te typen en morgen moet ik naar Sappemeer en Groningen. Ik hoop dat u mij dit kunt vergeven.

Gerard Rutjes

Verslag fietstocht 3 juli 2011

Het Ulfts Gemengd Koor in beweging.

Traditiegetrouw was er op de laatste zondag voor de vakantie de fietstocht voor alle leden en hun partners. De bassen hadden de eer de gang van zaken te regelen. Jarenlange ervaring leert ons dat de fietstochten en alles wat daar omheen gebeurt waardevol zijn, omdat ze de onderliggende saamhorigheid versterken. Erg jammer was het dat een aantal koorleden niet in de gelegenheid was deel te nemen. De vraag of er misschien problemen ontstaan i.v.m. het fietsen of dat er meer belangstelling is voor een andere vorm van ontspanning kan in onze jaarvergadering aan de orde komen. Terugkijkend kunnen we concluderen dat het weer een buitengewoon mooie happening is geworden. Veel waardering voor de organisatie is op zijn plaats.

De fietstocht bracht ons door een prachtig natuurgebied binnen en buiten onze landsgrenzen. Het terugvinden van de afbeelding, op de zeer vakkundig gemaakte foto's, bracht een leuke afwisseling. Het was opletten, maar wij hadden Ronny Migchelbrink in onze groep en die had er veel kijk op. Halverwege de tocht was er een stop met lekkere koek en een drankje, prima verzorgd!

Verrassend was het eindpunt bij een prachtige monumentale boerderij met een ruim grasveld en gezellige zitjes. We werden ontvangen met koffie en thee en daarna was er een drankje voor nog dorstige kelen.

Een heel leuke bijkomstigheid was dat we in een origineel ouderwets "bakhuus" zelf een broodje mochten maken. Alles was op voorraad en er moest flink gekneed, gerold en geslagen worden. Een echte warme bakker uit Gendringen hield toezicht en was niet

zomaar tevreden met het resultaat. De vreemdste modellen werden gefabriceerd en later door de bakker in de oven gezet. Een heel leuk idee! Intussen moest er door elke groep een liedje worden gemaakt, waarin de woorden fiets, UGK en boerderij waren verwerkt. Dat was geen enkel probleem, bij elke groep was wel een muzikale kunstenaar die dat voor elkaar kreeg. Ook waren er spelletjes waarbij punten gescoord werden.

De bewoners van de boerderij, Mevrouw Berendsen en haar twee dochters, werden tot juryleden gebombardeerd en elke groep zong zijn lied. Het applaus loog er niet om. Het waren fantastische optredens.

Tot ieders vreugde kwam er opeens een busje het erf oprijden en daaruit kwamen diverse schalen die in de schuur netjes werden opgesteld. Porseleinen borden en mooi bestek maakten de boel compleet. We konden ons allemaal tegoed doen aan de heerlijkste gerechten, zowel warm als koud. Het smaakte prima. Ook de broodjes kwamen uit de oven en smaakten voortreffelijk. Er was brood met spijs, brood met krenten, perenbrood en gevlochten brood.

De leden van de feestcommissie gingen intussen nog in conclaaf en de beste groep kreeg als prijs een fiets aangeboden. Dat zoiets allemaal mogelijk is door zo'n kleine bijdrage van de leden.

We kunnen met een voldaan gevoel terugzien op een zeer geslaagde ontspannen en plezierige middag. Hulde aan de bassen voor hun inzet en creatieve uitwerking.

Annie van Os

Verslag van het duoconcert zaterdag 3 september **In de St. Martinuskerk in Gendringen**

(t.g.v. het 40-jarig huwelijk van Nardie en Stef Hermsen)

Niet iedereen is het gegeven om in goede gezondheid zijn 40-jarige trouwbelofte te herdenken en bovendien viert niet iedereen dit, of slechts in beperkte kring.

Voor Stef, die betrokken is bij beide koren, UGK en kerkkoor Gendringen (allebei voorzitter), was dit dé gelegenheid, iets bijzonders te verzinnen. In mijn ogen zelfs iets unieks.

Ruim tevoren werden beide koren, familie en verwanten, alsook de dirigenten, pianist en fluitiste in de gelegenheid gesteld om datum en tijd te noteren.

Zelden heb ik de laatste jaren de kerk zo vol gezien met genodigden en belangstellenden, zelfs nu hier geen officiële dienst was.

(Misschien wel daarom)

Afgezien van een enkele negatieve klank, was dan ook iedereen positief over de geleverde prestaties.

Ook lijkt het me uniek dat een jubilaris wordt uitgenodigd mee te doen aan zijn eigen serenade, als bijna onmisbare schakel in het geheel.

Verder is het een mooi gebaar als beide dirigenten met luide stem de liederen van het andere koor aankondigen en beschrijven.

Beide koren kweten zich uitstekend van hun taak en de gezamenlijk gezongen liederen wonnen hierbij aan volume en klankkwaliteit.

Ook de intermezzo's van de begaafde fluitiste Mariëtte schoondochter van het bruidspaar en onze vaste pianist waren een welkome afwisseling.

Mede door het mooie weer en de massale opkomst in zaal "De Zon" moet het voor Stef en Nardie een onvergetelijke dag zijn geworden. Tenslotte vind ik dat dit een voorbeeld is dat voor herhaling vatbaar is met andere koren uit onze "Verrijzenisparochie".

Helaas is het soms zo dat, bij gezongen diensten, meer zangers aanwezig zijn dan er gelovigen in de kerk zitten.

Voor deze zangers is het een stimulans om te blijven zingen en, met de toenemende vergrijzing, ook te gaan zingen bij een tweede koor (misschien ons koor?)

Fluitiste
Mariëtte Stam

Het combikoor
o.l.v. dirigente
Cindy Meijer

Het combikoor
o.l.v. dirigent
Gerard Rutjes

Verslag medewerking aan woord- en communieviering in Etten op 4 september

Omdat het kerkkoor van Etten deze zondag in Kevelaer acte de présence moest geven werd het UGK gevraagd om de gezangen tijdens deze viering te verzorgen.

We moesten om 9.45 uur aanwezig zijn om in te zingen, want om 10.30 uur begon de dienst.

We stonden op tijd klaar in koorkleding, met Henk Bennink aan de piano.

We begonnen met samenzang met "Wij zoeken u als wij samenkomen".

Daarna het "Kyrie en Gloria" uit de Missa Brevis van Haydn.

Tussenzang: "Wohl mir dass ich Jesum habe" van Joh. Seb. Bach, met mooi pianospel van Henk Bennink.

Daarna "Credo", samenzang.

De voorbede werd gedaan door drie kinderen.

Het collectelied: "Izje Cheruvimy Tajno" van DS Bortnjanski.

Vredeslied: "Agnus Dei" uit de Missa Brevis van Haydn.

Communielied: "Verleih' uns Frieden" van Felix Mendelssohn.

Na de communie hebben wij "Ave Maria" gezongen van Bach.

Het slotlied was: "Dank u voor deze nieuwe morgen".

Gerard was tevreden.

Ik vond het een erg mooie viering in een mooi klinkende kerk.

Om 12 uur waren wij weer in Ulft (net voor de regenbui).

Groetjes, Christien

Betuwebedevaart naar Kevelaer

De tweede donderdag in augustus is de Betuwebedevaart naar Kevelaer.

Gerard Rutjes is er met koren en muziekverenigingen.

Voor de tweede keer ga ik met de dames Thea Holtus en Truus Frazer naar Kevelaer.

Er is een groot aantal aanwezig van het UGK.

De “vroeg vogels” van het UGK zijn er al met de eerste Eucharistieviering.

Wij komen wat later.

We beginnen eerst met een kopje koffie en een lekker stuk Duits gebak.

We shoppen even voor het thuisfront, wat kaarsjes en beeldjes.

Dan begint de Mariaviering.

Wij van het UGK zoeken een mooie plek, maar de Grote Basiliek is al goed vol met bedevaartgangers. Dus wordt het achteraan plaatsnemen.

Dat neemt niet weg, dat we koor en de soliste mooi kunnen horen.

Het koor zingt geweldig. De soliste zingt ook een mooi nummer.

Voor mij een indrukwekkende Mariaviering met mooie zang en gebeden.

Mijn gedachten gaan in deze viering uit naar een speciaal iemand, zij is een groot Maria-aanbidster.

Door velen worden er kaarsjes aangestoken voor allen die ons dierbaar zijn.

Een schild op een kerkbank gemaakt met de tekst dat op deze plek moeder Theresa geknield heeft tijdens de Eucharistieviering op

19-09-1987.

Daarna lopen we de kruisweg. Het is mooi weer en het is een mooi park waar we doorlopen. Er wordt gebeden. De voorganger spreekt gebeden uit bij iedere statie en samen wordt er gezongen.

Het is een mooie wandeling naar de kruisweg, en een gelegenheid

om mooie plaatjes te schieten.

Na de kruisweg genieten we op het terras van een lekkere sorbet. Annie komt er gezellig bijzitten want ze heeft ook zin in een lekkere

sorbet.

De anderen van haar groep waar ze mee is, lopen door.
Als de sorbet op is gaan we naar het lof dat om 17.00 uur begint.
Even voor vijf uur komen we in de kerk en in de al volle kerk zoeken we een plek.
In de zijbeuken zitten de andere koorleden en we gaan bij hen zitten.
Al onze presentjes worden in deze viering gezegend.
Het is een mooie indrukwekkende viering met mooie zang en muziek.

Na de viering stelt het orkest onder leiding van Gerard Rutjes zich buiten op en spelen ze nog een paar nummers. Wij en de toeschouwers genieten ervan.
En na deze muzikale afsluiting gaan we met een fijn en voldaan gevoel naar huis.
We hebben genoten van deze zonnige bedevaartdag.

Maria Ketelaar

Interview met:**Jan Hendriksen**

Vrijdagmorgen, 16 september, gingen we op bezoek bij Jan Hendriksen in Suderwick voor een interview.

Jannie had de koffie al klaar en Jan had zelf de appeltaart gebakken.

Het was echt heel smakelijk.

Twee oppaskinderen waren ook aanwezig en zij vonden ons bezoek heel interessant. Ze wilden zelfs met ons voetballen en ze vroegen of wij ook bleven eten. Dat hebben we maar niet gedaan maar de uitnodiging was wel heel spontaan.

Voor we aan het interview begonnen heeft Jan ons zijn groentetuin laten zien. Deze ligt vlakbij op ongebruikte grond bij de kerk, waar hij gebruik van mag maken. Het komt er op neer dat ze bijna elke dag verse groente eten van hun eigen land.

We hebben het interview in de serre kunnen doen wat eigenlijk ook wel iets had. Lekker buiten, wat willen we nog meer.

Jan is geboren in 1945 op de Milt in Gendringen. Hij komt uit een gezin van 3 kinderen.

Hij heeft in Gendringen op de Christelijke Nationale School gezeten, waar hij lopend naar toe kon. In die tijd waren het al klassen van ongeveer 20 kinderen. Na de lagere school is hij naar de Landbouwschool in Sinderen gegaan. Hij heeft een

heel leuke schooltijd gehad.

Na schoolperiode heeft hij nog een cursus handvaardigheid gedaan en hij is leraar melkmeester geweest.

Vanaf zijn zevende jaar heeft Jan in Voorst gewoond waar zijn ouders een boerderij hadden. Er was altijd veel werk te doen dus tijd voor sportclubjes e.d. was er niet. Het sporten van Jan bestond in die tijd voornamelijk uit zwemmen in de Strang. Toen Jan een jaar of veertien was is hij lid geworden van de muziekvereniging De

Eendracht in Silvolde, waar hij trombone speelde. Dat heeft niet zo heel lang geduurd want op zijn zeventiende kreeg hij verkering met Jannie en dan is voor de muziek weinig tijd.

Hoe heb je Jannie ontmoet?

Jan heeft Jannie ontmoet toen hij op de fiets op weg was naar Varsseveld. Ja, zo ging dat in die tijd dus ook al! De verkering heeft vier jaar geduurd en ze zijn toen getrouwd om de varkensboerderij over te kunnen nemen.

Jan was 20 en Jannie was 21 jaar.

Ze hebben drie kinderen gekregen. De kinderen wonen dichtbij. Eén in Voorst, in het ouderlijk huis, de anderen in Anholt en Silvolde. Vijf kleinkinderen hebben ze inmiddels ook, de oudste is al 16 en de jongste 10 jaar. Jan en Jannie zijn nu 46 jaar getrouwd.

Wat doe je in je vrije tijd?

Toen Jan 55 jaar was heeft hij de boerderij overgedaan aan zijn zoon, waardoor hij meer vrije tijd kreeg. Hij is lid geworden van de werkgroep van de Oudheidkundige vereniging bij de DRU en hij is druk met de Huttepiepen. Dat betekent Midwinterhoorns maken.

Jannie en Jan fietsen samen ook veel op hun elektrische fiets en daar genieten ze erg van. In vijf jaar hebben ze al 40.000 km op de teller staan!!

Een avond in de week gaat hij solokaarten.

Hoe ben je bij het koor gekomen?

Bennie Roes heeft Jan meegenomen naar het UGK. Hij is ook al 13 jaar lid van het Ulfts Mannen Koor. Hij vindt een

mannenkoor altijd voller klinken dan een gemengd koor, maar het zingen doet hij bij beide koren graag.

Wat vind je van de muziekkeuze?

De muziek keuze van het UGK vindt hij mooi, vooral Russische liederen zingt hij graag.

Jan merkt wel op dat er vaak heel veel en lang geoefend moet worden voor soms een kort optreden en zou daarom graag wat vaker een concert of iets dergelijks willen.

De reis naar België vond hij echt geweldig en leuk.

Het komt er op neer dat Jan heel tevreden is met het UGK.

Wat zijn je goede eigenschappen?

Moppentappen, ha ha.

Eén van mijn vrienden vroeg of ik zin had om bij het zangkoor te komen. Ik vroeg aan hem wat dat inhield. "Nou," zei hij, "lekker biertjes drinken aan de tap en wat moppen vertellen." Ik vroeg hem wanneer we dan zouden gaan zingen. Antwoorde hij: "Dat doen we als we naar huis gaan."!

Jan vindt dat hij ze niet zo goed meer kan onthouden. Dat kunnen we haast niet geloven, omdat Jan voortdurend boven in de bus de gehele reis (België) de een na de andere

mop vertelde, die we ook heel leuk vonden. Dus dat onthouden valt wel mee. Hij houdt van plezier maken en is altijd positief. Z'n lievelingsdrankje is Jägermeister.

Wat zijn je slechte eigenschappen?

Heel gauw boos worden. Dat vindt hij van zichzelf de slechtste eigenschap.

Dat is helemaal niet goed voor hem, want vanaf zijn 36ste jaar heeft hij hartklachten.

Hij moet dus voorzichtig zijn en niet te vlug boos of gestrest worden!

Van huishoudelijke klusjes houdt hij helemaal niet, maar koken

vindt hij nog wel leuk. Jan zou nooit rode bieten koken en tomaten zou hij ook niet gebruiken, want ook daar houdt hij niet van.

Leny en Fenna

Na nog wat gezellig nagepraat te hebben zijn Leny en ik nog even een ijsje gaan eten bij de Italiaan Claudio (de overbuurman van Jan) en daarna weer huiswaarts gekeerd. We hebben het zelf als leuk en gezellig ervaren en bedanken Jannie en Jan voor hun gastvrijheid.

0 - 0 - 0 - 0 - 0

In de pan.....

Een Fransman vaart met zijn privéjacht.

Er komt een andere boot op hem af en beide boten zinken.

Op die andere boot zat een Duitser.

De Fransman en Duitser zwemmen samen naar een eiland.

Op dat eiland is een stam gevestigd.

Het stamhoofd beslist vlug over het lot van beiden en zegt: "in de pan ermee".

De Fransman en de Duitser vragen wat ze moeten doen om te kunnen blijven leven.

Het stamhoofd zegt: "Zoek 100 dezelfde vruchten".

De Fransman en de Duitser gaan allebei het bos in en de Fransman komt het eerst terug met 100 bessen.

Het stamhoofd zegt: "en steek ze nu een voor een in je gat zonder te lachen".

Het lukt de Fransman vlot maar bij de 100ste bes begon hij te lachen.

Het stamhoofd: "IN DE PAN ERMEE!".

Omstanders vroegen verbaasd waarom de Fransman nu bij de 100ste bes begon te lachen!

De Fransman antwoordde: "Ik zag die Duitser aankomen met 100 kokosnoten".

Componisten en composities (vervolg)

Na de nodige repetities voor ons miniconcert in de kerk van Gendingen t.g.v. het 40-jarig huwelijksjubileum van Stef en Nardie op 3 september en voor de eucharistieviering daags daarna in Etten, hebben we enthousiast onze voorbereiding op het Weihnachtsoratorium van Heinrich Fidelis Müller (*1837) hervat. Een beknopt levensverhaal van Heinrich Müller heb ik geschreven in het vorige “Koorvenster”

(juli 2011).

Het navolgende stuk heb ik gekopieerd van het Eindhovens Gemengd Koor

“De Roostenzangers”. (de moeite waard om deze site eens te bekijken!)

Weihnachts-Oratorium Op. 5 van Heinrich Fidelis Müller.

Zijn oeuvre weerspiegelt de Caecilianistische (St. Caecilia) stijl, die een duidelijk stempel heeft gedrukt op de kerkmuziek tijdens het ‘rijke roomse leven’. Zijn vele werken zijn vrijwel allemaal in vergetelheid geraakt; dat lot trof ook zijn vroege kerstoratorium.

In 1871, een tweetal jaren voor Heinrich Müller pastoor werd, had hij de passiespelen in Oberammergau bijgewoond en was er door geraakt. Als pastoor in Kassel wilde hij voor zijn eigen parochianen het kerstverhaal op soortgelijke aanschouwelijke wijze brengen, in de geest van een middeleeuws geestelijk spel. Daartoe componeerde hij in 1875 zijn Weihnachts-Oratorium “ für Soli, gemischten Chor und Orchester oder Klavier-begleitung mit lebenden Bildern”. Het streven was niet een compleet gespeeld kerstverhaal, maar illustratie van het gebeuren met ‘tableaux vivants’ (levende beelden/ R.K.). De componist wilde daarmee de toeschouwers bewegen tot innerlijke verdieping en meditatie. Om het verhaal compact te houden en niet te veel te doorbreken met lange, subjectief reflecterende aria’s en uitgebreide koorwerken koos hij voor korte soli en koorbewerkingen

van oude bekende en krachtige liederen. De muziek is met opzet ‘volkstümlich’ en ‘gemütvoll’ geschreven, goed in het gehoor liggend, om een breed publiek te kunnen aanspreken, zonder te vervallen in overdreven sentimentaliteit of trivialiteit. Qua stijl moeten we bijvoorbeeld denken aan ‘Still, o Erden’ van Otto Jochum en Albert Greiner. De moeilijkheidsgraad is dusdanig dat een doorsnee kerkkoor dit werk zou moeten kunnen zingen. Het is zelfs mogelijk het publiek bepaalde delen te laten meezingen en zo actief erbij te betrekken. Het ‘oratorium’ is daarom niet zozeer een concertstuk waarbij hoogstaande artistieke ambities worden nagestreefd, maar een sfeerstuk, dat er geheel op gericht is om de mensen in de kerststemming te brengen.

Het werk werd aanvankelijk gecomponeerd voor koor, soli en klavierbegeleiding (‘Klavier / Harmonium / Orgel’). Het werk maakte grote indruk. In 1879 werkte de dirigent Winand Nick de begeleiding om voor orgel en orkest, bestaande uit fluit, hobo ad libitum en strijkers. De eerste druk verscheen bij Verlag Aloys Mayer in Fulda. In 1896 was al de twintigste druk nodig en in 1930 werd de vijftigste druk (van de in totaal 54!) bereikt. Na deze buitengewoon succesvolle periode raakte het werk in vergetelheid. In 1976 werd het herontdekt door Josef Butz en in 1989 verzorgde Verlag Dr. J. Butz in Sankt Augustin een herziene uitgave. De laatste jaren is er in Duitsland weer sprake van toenemende populariteit.

Bij hedendaagse uitvoeringen ligt het voor de hand om de tableaux vivants te vervangen door projecties van lichtbeelden. Daarbij kan de muziek gecombineerd worden met beeldende kunst, door reproducties van toepasselijke kunstwerken te gebruiken, bijv. de prachtige illustraties uit de getijdenboeken van de hertog van Berry (met name ‘Les Belles Heures’ en ‘Les Très Riches Heures du Duc de Berry’). Het werk bestaat uit zes delen (scènes), die het hele verhaal bestrijken vanaf het wachten op de Messias (Advent), de Annunciatie (Ave Maria), de geboorte, aanbidding door de herders, Driekoningen, dankzegging. Elke scène is een afgerond geheel.

Misschien ook een mooi idee voor ons koor om op de achtergrond enkele toepasselijke projecties te vertonen? Is dat te doen?

Riet Kamphuis

Twents, “daor is niks mis met”.

(Twentse wiesheedn)

- *A’j’ nich op ’n balkn zit, köj’ d’r ok nich of pleern*
- *Iej bint pas oold, at de leu zejt, da’j’ d’r nog good oetzeet*
- *’n Haan’ dech, dat de zun opgeet um hem te heurn kraejn*
- *Kiekt klook en zegt niks. Dan zöt geneen ’t verschil...*
- *Tegelijk zingn wil wa; tegelijk praotn nich*
- *Wee hellig met de voest op de taofel houwt, döt zich zeer*
- *’k Heb wal ees vuur heter veurn staon, zee de bakker; dow was um ’t veur oetgaon*
- *A’j’ driewn wilt, mö’j’ in ’n Deenkel springn*
- *At ’t gevaor verbiej is, is ’t gebed vergetn*
- *’t Is mangs klook da’j’ oe dom hoolt!*
- *Vrooger kraejn de haan’ , zee de dove keerl, mer de leste tied gaapt ze*

Riet Kamphuis

Mrs. Andante

Eens in de zoveel tijd verschijnt er via de mail een nieuwe ledenlijst. Zo ook een aantal dagen geleden.

Meestal kijk ik er vluchtig overheen en sla het bestand op in een map. Deze keer ging ik er eens voor zitten en bekeek de lijst wat nauwkeuriger. En wat valt me dan op: de vergrijzing slaat toe. Maar toch, ondanks de hoge leeftijd in het koor, heeft het aan kwaliteit nog niet ingeboet. Sterker nog sinds de komst van een aantal nieuwe leden bij de tenoren, bassen en sinds kort ook bij de altgroep is er een meer homogene klank ontstaan. Het is toch prachtig dat een grote groep mensen die reeds boven de zeventig zijn nog zoveel plezier aan het zingen beleven en wie zijn wij dan om hen dat te ontnemen. Zolang je stem van toegevoegde waarde blijft is het mooi meegenomen. Echter als je zelf merkt dat je de hoogtes niet meer haalt of je kunt het tempo niet meer bijhouden, zul je bij jezelf te rade moeten gaan of je er verstandig aan doet om door te gaan. Het zal zeker moeilijk zijn om die stap te zetten.

Vijfenzestig jaar lijkt mij persoonlijk een mooie leeftijd om er een punt achter te zetten, zo ook met werken, alhoewel het kabinet de intentie heeft om die leeftijd naar zesenzestig te zetten. Maar voorlopig is dat nog een ver van mijn bed show. Hoe de toekomst eruit ziet weten we niet en dat is maar goed ook. Bij dezen geef ik u mee:

CARPE DIEM – PLUK DE DAG!!!

Tot de volgende keer maar weer!

Wie is wie.....?

Het jongetje in de rubriek "Wie is wie.....?" van nr. 3 was Jos Messink. Het was niet moeilijk te raden want Nico Wissink en Jos Teitink hadden het direct goed. Met de opmerking "Dat köj toch direct zien" gaven ze aan dat het dit keer gemakkelijk was.

Maar nu een tweeling met elk een door de moeder zelf gemaakt jasje aan, waarschijnlijk gemaakt uit een oude jas, misschien wel van opa. Het was op het moment dat de foto gemaakt werd oorlog.

Daar moeten jullie het mee doen.

Nu graag antwoord op de vraag wie is het en is het nou het linker of het rechter jongetje, dat lid is van ons koor?

Stef

Ik geef de **door**

Een anekdote van een Hospik.

Zoals je in het Koorvenster, begin dit jaar, in het interview met mij hebt kunnen lezen, heb ik mijn dienstplicht vervuld bij de Geneeskundige Dienst als verpleegkundige / gewondenverzorger, door militairen ook wel “Hospik” genoemd.

Als Hospik heb ik diverse situaties meegemaakt waar ik nog vaak aan terugdenk.

Hier volgt één van mijn belevenissen...

Gelegerd op de vliegbasis Deelen bij Arnhem had ik op een koude decemberavond in 1964 dienst als hospik / chauffeur op de ambulance. Met een paar collega's zaten we gezellig te kaarten toen er om ongeveer 19.00 uur een melding binnenkwam dat er een ernstig eenzijdig ongeval gebeurd was nabij de Oranjekazerne te Schaarsbergen, niet ver van ons vandaan.

Met een collega-hospik sprong ik in de ambulance en reed direct naar de plek des onheil.

Daar aangekomen troffen we een, van pijn kermende, kapitein van de Landmacht van de Oranjekazerne aan, die met zijn scooter uitgegleden was tegen een hectometerpaaltje langs de rijweg was gebotst. Het had namelijk gevoren en geijzeld... de wegen waren spekglad.

Onze diagnose was snel gesteld: een open onderbeenfractuur en enkele schaafwonden.

Na de meest noodzakelijke handelingen voor transport verricht te hebben, werd de Kapitein op een brancard in de ambulance gelegd. Gezien de situatie besloot ik om met zwaailicht en “toeters en bellen” z.s.m. naar het Militair Hospitaal in Arnhem te rijden. Erg hard kon ik niet rijden vanwege de gladde wegen en de medische toestand van de patiënt, die elk hobbeltje op de weg voelde.

Op weg naar het Militair Hospitaal kwamen we in de buurt van het Gemeenteziekenhuis van Arnhem, het huidige Rijnstate. Plotseling

kwam er een verpleegster in uniform, al zwaaiend de weg op lopen. Door het zwaailicht en de “toeters en bellen“ had ze ons van verre horen en zien aankomen. Ik schrok, aarzelde even en besloot toch, i.o.m. mijn collega, te stoppen ondanks dat er een zwaargewonde patiënt in de ambulance lag.

De verpleegster kwam naar mij toe en vroeg mij of ik haar wilde helpen. Zij, en een collega, waren achter een patiënte aan het rennen, die weggelopen was uit het Gemeenteziekenhuis. De patiënte, een jonge vrouw van ongeveer 25 jaar, die op de afd. psychiatrie verbleef en aan de beterende hand was, had plotseling een woede-uitbarsting gekregen.

Zij had het gepresteerd om door twee glazen ramen te springen en de benen te nemen. Zij vluchtte een woonwijk in, vlak bij het ziekenhuis, achtervolgd door de twee verpleegkundigen.

Na wederom overleg met mijn collega besloot ik te helpen. Samen met de verpleegster “rende” ik naar haar collega, die een eind verderop de “ontsnapte patiënte” staande had gehouden. Toen wij de vrouw vastpakten om haar mee te nemen naar de ambulance, beet zij mij in de vinger, rukte zich los en rende weg.... nou rennen was het niet, het was steeds vallen en opstaan door tuintjes en over heggetjes..... en niet te vergeten dat het glad was.

Na een heftige achtervolging hadden we haar te pakken; ze had nog precies één mouw van haar pyjamajas aan.... Dat was voor mij wel even schrikken, zelfs op 20-jarige leeftijd had ik nog nooit een jonge blote vrouw gezien.... Door de vele valpartijen en de verwondingen van de glasscherven zat zij onder het bloed, zand en modder. Ze keek woest uit de ogen en schreeuwde voortdurend.

Met veel moeite kregen wij haar uiteindelijk in de ambulance en zetten we haar op een stoel naast de brancard met de gewonde militair. Eén van de verpleegsters ging met de auto mee.

De andere liep zo snel mogelijk naar het Gemeenteziekenhuis om ze daar van het een en ander op de hoogte te stellen.

Toen we bij de hoofdingang van het ziekenhuis aankwamen, wilden wij de vrouw uit de ambulance halen, echter, zij verzette zich hevig. Met beide handen hield ze zich aan een beugel van de brancard vast; ze had zo'n kracht in haar handen dat we haar met geen mogelijkheid uit de auto konden krijgen.

Een toegesnelde verpleegster deed haar armen om de taille van de patiënte en verzocht ons om dit ook bij haar en bij elkaar te doen. Op haar commando, één, twee, drie, probeerden wij haar naar achteren te trekken. Na een paar pogingen lukte het... met als gevolg dat we met zijn allen achterover op de grond vielen voor de hoofdingang van het ziekenhuis, dit tot grote hilariteit van ons en kijklustigen...

Met nog wat inspanningen kregen we haar uiteindelijk in het ziekenhuis.

Vervolgens zijn wij, voorzichtig, maar toch zo snel mogelijk met onze gewonde kapitein naar het Militair Hospitaal in Arnhem gereden en hebben hem daar afgeleverd op de O.K.-afdeling.

Na ongeveer twee maanden heb ik contact gehad met het gemeenteziekenhuis. Mij werd verteld dat het goed ging met de jonge vrouw. De kapitein van de Oranjekazerne had ons inmiddels bedankt via een kaartje waarop hij schreef dat hij nagenoeg hersteld was.

Eind goed, al goed!

Schaarsbergen / Deelen (1964)

Groeten, Jan Velthausz

Ik geef de

door aan Christien Molenaar

De grote lifter

Een zakenman rijdt op de snelweg naar een afspraak. Op een gegeven moment ziet hij een lifter staan. Aangezien hij wel wat gezelschap kan gebruiken, stopt hij. Maar meteen nadat de lifter is ingestapt, heeft de man al spijt. De lifter ziet er namelijk sterk en vooral ook groot en gemeen uit.

Wanneer de zakenman na een paar kilometer weer een lifter ziet staan, aarzelt hij geen moment en stopt hij. Met z'n tweeën sta je tenslotte sterker dan alleen. De tweede lifter is geschoren, goed gekleed en ziet er netjes uit. Maar zodra de nieuwe lifter zich op de achterbank heeft genesteld, haalt hij een pistool uit zijn jaszak en richt dat op de zakenman. Geld wil hij zien, en snel een beetje.

Voor de zakenman echter aan dit verzoek gehoor kan geven, haalt de grote lifter die naast hem zit met een verwoestende elleboogstoot uit naar achteren. De overvaller zakt hierdoor bewusteloos in elkaar. De zakenman zit versteend achter het stuur terwijl de lifter de bewusteloze overvaller in de berm legt, zijn pistool afpakt en een aantal portemonnees en sierraden uit de binnenzak van de overvaller vist.

Als de lifter met het pistool in zijn hand weer in de auto plaatsneemt, smeekt de zakenman hem om genade. Hij zal alles doen wat de lifter zegt. Maar de lifter glimlacht slechts en zegt: "Rustig maar, maat. Ik ga jou niet beroven. Ik heb vandaag een vrije dag."

Den olden tied

Bi'j ons achter ut huus stond un bank,
 't was un ding uut de olde tied,
 't waren maor twee paolkjes en un noestige plank,
 maor gin een van ons wol dat olde ding kwiet.

Den bank, at den kon praoten,
 van jaoren die veurbi'j zun gegaon,
 van uren van zonnige vreugde,
 maor ook van zürgen en menige traon.

Daor zat mien moeder de eerpels te schellen,
 at ut zwaore werk van den dag was volbracht,
 daor kon ze ons de mooiste verhalen vertellen,
 daor zong ze liedjes, die ze zelf had bedacht.

En at mien vader dan bi'j eur kwam zitten,
 vertellen wat der daags was gebeurd,
 dan konden ze uren lang praoten,
 en den bank het alles geheurd.

As kinder hebt wi'j vaak hier zitten spöllen,
 veur ut raam stond moeder, die vol liefde ons zag,
 en waren wi'j groter, he'w hier zitten dreumen,
 oaver un toekomst, den nog wied veur ons lag.

Achter ons huus den bank,
 dat ding uut de olde tied,
 de herinnering was daor aan verbonden,
 daorum wollen wi,j den bank nooit meer kwiet.

Wim Ratering

Moppentrommel***De Nederlandse vlag***

Gisteren liep ik langs het gemeentehuis in Breda, waar de Nederlandse driekleur vrolijk wapperde.

Er stond een Amerikaanse toerist in alle ernst naar die vlag te staren.

Hij vroeg me; wat nu de betekenis is van de kleuren rood, wit en blauw.

Ik zei tegen hem: "Dat heeft alles te maken met de belastingen in Nederland.

"Als we de belastingaangifte in de bus krijgen, worden wij rood van woede."

"Als we het te betalen bedrag lezen, trekken we wit weg."

"Om vervolgens ons blauw te betalen!"

De Amerikaan knikte begripvol en antwoordde:

"Bij ons is dat precies hetzelfde, alleen zien wij er nog sterretjes bij."

- 0 - 0 - 0 -

Een oude meneer bezoekt regelmatig de club voor de derde leeftijd en is er verliefd geworden op een weduwe.

Op een dag trekt hij zijn stoute schoenen aan en vraagt haar ten huwelijk.

Zij aanvaardt de uitnodiging met enthousiasme.

De volgende dag telefoneert hij haar en zegt dat hij het vervelend vindt dat hij haar de dag ervoor ten huwelijk heeft gevraagd maar niet meer weet of ze 'ja of nee' geantwoord heeft.

'Oh!' Zegt ze 'ik ben blij dat je me belt want ik herinner me dat ik 'ja' gezegd heb maar ik weet niet meer tegen wie.'

Puzzelpagina

Alle woorden uit de lijst zijn kriskras verborgen in het veld met letters. Sommige letters worden meer dan één keer gebruikt. Als u alle woorden uit de lijst in het letterveld hebt doorgestreept, vormen de overgebleven letters in de leesrichting een citaat van Mao Tse-toeng

Agnes Kant	Dirk Kuyt	Jamai	Richard Krajcek
André van Duin	Floortje Dessing	Jan des Bouvrie	Rob de Nijs
Angela Schijf	Gerard Joling	Jan Smit	Sophie Hilbrand
Anouk	Gordon	Katja Schuurman	Tatjana
Boris	Guus Meeuwis	Lee Towers	Trjntje Oosterhuis
Boudewijn de Groot	Hans Kazan	Marianne Weber	Waldemar Torenstra
Brigitte Kaandorp	Hans Klok	Marijke Helweggen	Willeke Alberti
Caroline Tensen	Helga van Leur	Nance	Xander de Buisonjé
Daphne Deckers	Herman van Veen	Philip Freriks	Youp van 't Hek
Dewi	Inge de Bruijn	René Froger	

De puzzel in het vorige nummer leverde niet al te veel moeilijkheden op. Er werden echter maar 9 oplossingen ingestuurd. Deze waren allemaal goed.

Er is er een jarig
 hoera, hoera,
 dat kun je wel
 zien
 dat is . . . . .

Oktober

- 7 Giena Memelink
 20 Fenna Spier
 24 Elly Hoogsteder

December.

- 9 Jos Messink
 22 Jan Jansen
 23 Gerard Rutjes
 25 Marion Leijzer
 29 Truus Frazer

November.

- 1 Bertus Janssen
 4 Alois Mecking
 6 Anton Visser
 8 Nico Wissing
 14 Frits Lieverdink
 17 Stef Hermsen
 30 Dinie Jansen

te proficiat

